

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **B. S.**
státní příslušnost Republika Kazachstán
t. č. v Pobytovém středisku Havířov, 735 64 Havířov, Na Kopci 269

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 3. 2019 č. j. OAM-538/ZA-ZA11-P10-2018, ve věci mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu).
2. Proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalovaného podal žalobce v zákonné lhůtě žalobu, v níž jednak obecně uvedl, že žalovaný porušil § 3, § 2 odst. 4, § 50 odst. 3 a 4 správního řádu, která citoval a ust. § 14a zákona o azylu s tím, že splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany ve formě doplňkové ochrany, jelikož mu v případě návratu hrozí nebezpečí mučení, nelidského či ponižujícího zacházení či trestu. Uvedl, že důvodem jeho žádosti o mezinárodní ochranu je napadení neznámými lidmi, kteří jej tímto jednáním chtěli přinutit, aby se stal překupníkem drog. Upozornili ho však, aby se v žádném případě neobracel na policii, a to z důvodu možné újmy na zdraví. On tyto činnosti vykonávat nechťel a svou situaci řešil radikálním způsobem, a to odjezdem ze země původu. V případě návratu do Kazachstánu dojde k opakovanému prožitému pronásledování. Na základě uvedených informací je žalobce toho názoru, že se oprávněně obává návratu do Kazachstánu, protože by mu hrozila vážná újma na zdraví či životě právě kvůli skutečnosti, že odmítl pracovat jako překupník drog. Pro tuto skutečnost byl pronásledován a následně mu bylo i vyhrožováno. V případě návratu by tak mohl čelit možnému nebezpečí mučení nelidského či ponižujícího zacházení či trestu, čímž by došlo k porušení článku 3 Úmluvy. Zároveň se obává, že neexistuje záruka, že ho kazašské státní orgány ochrání před takovými zásahy.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Konstatoval, že v průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany je obava z jednání mužů, kteří jej nejprve fyzicky napadli a poté se jej snažili pod pohrůžkou přimět k překupnictví drog, které mu pro tyto účely poskytli a požadovali za ně finanční zisk. Žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a vyslovil názor, že vycházel z dostatečně zjištěného stavu věci, který svým rozsahem odpovídá předpokladům nezbytným pro vydání rozhodnutí. Při rozhodování vzal v úvahu všechny skutečnosti tvrzené žalobcem a přihlédl k nim a zároveň shromáždil dostupné adekvátní informace o situaci v zemi původu, přičemž v zájmu objektivního posouzení vycházel z dostatečně širokého informačního základu. Napadené rozhodnutí je ve vztahu k důvodům žádosti o mezinárodní ochranu odůvodněno v dostatečném rozsahu. K závěrům obsaženým v rozhodnutí žalovaný dospěl na základě logických, objektivně podložených úvah, jež v odůvodnění odpovídajícím způsobem rozvedl. Rozhodnutí je dostatečně individualizováno a je přezkoumatelné, zákonné, věcně správné a netrpí vadami vytýkanými žalobcem.
4. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), v mezích žalobních bodů. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.). Soud přitom postupoval podle § 51 odst. 1 s.ř.s. a rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalovaný s tímto postupem souhlasil a žalobce se na výzvu soudu dle citovaného zákonného ustanovení nevyjádřil.
5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo zahájeno žádostí ze dne 21. 6. 2018. V žádosti o udělení mezinárodní ochrany, v rámci

údajů k podané žádosti a v pohovoru žalobce kromě jiného uvedl, že je státním občanem Kazachstánu, nemá žádné politické přesvědčení, nikdy nebyl politicky aktivní, je zdravý. K důvodům žádosti o mezinárodní ochranu sdělil, že 25. 5. 2018 ho na ulici napadli tři muži, sebrali mu mobilní telefon a 200 USD. Znovu na něj čekali 1. 6. 2018 před jeho domem a chtěli po něm, aby pro ně pracoval jako překupník drog. Jednoho z uvedených mužů A. D. znal podle vidění. Říkalo se, že dříve pracoval i na policii. Ostatní dva muže neznal. Dali mu termín do 10. 6. 2018, dokdy měl prodat drogy v hodnotě 200 000 Tenge. V tento den přišli a požadovali za drogy peníze. On jim sdělil, že nemá potřebné kontakty, jak drogy prodat, načež zastřelili jeho psa a oznámili mu další termín na sehnání peněz za prodej drog. Žalobce vyslovil domněnku, že si jej ti tři muži vybrali proto, že nemá žádné známé, o které by se opřel. D. mu také vyhrožoval, aby nechodil na policii, protože tam má své známé. Rozhodl se, že zemi opustí. Obrátil se proto na cestovní kancelář. 18. 6. přiletěl do Almapy, odkud pak odletěl na Ukrajinu. S vycestováním neměl žádné problémy. V zemi původu neměl žádné potíže se státní správou, policií, soudy nebo armádou. Nebyl trestně stíhán. Nebyl účastníkem soudního jednání ani nebyl vězněn. Zákony země nikdy neporušil. V případě návratu do země se obává uvedených mužů, kteří jej nenechají v klidu. Jistě si jej najdou. Mají všude známé. V podrobnostech krajský soud odkazuje na zjištění z pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedená v napadeném rozhodnutí, neboť tato zjištění korespondují s obsahem správního spisu.

6. Součástí správního spisu jsou dále informace shromážděné žalovaným ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Kazachstánu, konkrétně Výroční zpráva Human Rights Watch 2018 – Kazachstán, Amnesty International 2018 ze dne 22. 2. 2018, Zpráva MZV USA o dodržování lidských práv za rok 2017 ze dne 20. 4. 2018, Informace OAMP – Bezpečnostní a politická situace v zemi, července 2018.
7. Dne 23. 1. 2019 byla žalobci dána možnost seznámit se s podklady rozhodnutí výše uvedenými, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí, či vyjádřit námítky proti zdrojům informací a způsobu jejich využití. Žalobce této možnosti využil. Uvedl, že se s obsahem podkladů seznámit nechce ani se k nim vyjádřit. Nenavrhl jejich doplnění.
8. V průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany je obava z jednání mužů, kteří jej nejprve fyzicky napadli a poté se jej snažili pod pohrůžkou přimět k překupnictví drog, které mu pro tyto účely poskytl a požadovali za ně následně finanční zisk.
9. Soud zastává názor, že žalobce nesplňuje podmínky pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu, neboť zde nejsou důvody, pro které by mu v případě návratu do vlasti hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy. Potíže se soukromými osobami ve státě původu, spočívající např. v tvrzeném vyhrožování, nelze bez dalšího považovat za důvody pro udělení doplňkové ochrany. Za pronásledování se považuje ohrožení života nebo svobody, jakož i opatření působící psychický nátlak, nebo jiná obdobná jednání, pokud jsou prováděna, podporována či trpěna úřady ve státě, jehož je cizinec státním občanem, nebo pokud tento stát není schopen odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před takovým jednáním (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Azs 440/2004-53). Kroky státních orgánů na ochranu před

vážnou újmu lze mít za přiměřené, a tudíž ochranu za poskytnutou, mimo jiné tehdy, je-li ve státě, kam má být žadatel navrácen, zaveden účinný právní systém pro odhalování, stíhání a trestání jednání představující pronásledování nebo způsobení vážné újmy a žadatel má k této ochraně přístup (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 Azs 48/2008-57).

10. Ze správního spisu vyplynulo, že policie i bezpečnostní složky v Kazachstánu fungují a skutečnost, že žalobce možnosti ochrany ze strany státních orgánů dosud nevyužil, nelze klást státu původu k tíži. Tvrzení uváděná žalobcem neodůvodňují udělení doplňkové ochrany dle § 14a odst. 1 a odst. 2 zákona o azylu, neboť nedosahují hrozby vážné újmy, která je v tomto ustanovení vyžadována. Případné problémy v oblasti dodržování zákonů či nižší efektivnost pomoci ze strany policie u problémů vzniklých se soukromými osobami, není azylově relevantní důvod.
11. Soud uzavírá, že neshledal vady správního řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav věci, rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
12. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 18.07.2019

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje

